

než se odkazuje. Ohledně osvětlení bylo zjištěno, že parní válcovací souprava byla opatřena svítilnou tak, že světlo bylo vidět na několik set kroků. To vyhovovalo daným předpisům a správně z toho usoudil odvolací soud, že osvětlení bylo dostatečné, by jím chodci a jezdci, blížíci se k válcovací soupravě, byli na překážku upozorněni a sami pak vynaložili onu opatrnost, již bylo třeba, by nedošlo ke srážce, a že tudíž prvního žalovaného nestihá zavinění z důvodu, že parní válec neopatřil řádným osvětlením. Zavinění jeho nelze však spatřovati ani v tom, že válcovací soupravu umístil na pravé straně silnice ve směru jízdy, neboť není předpisu, jenž by to zakazoval, a zcela případně připomenul k tomu soud druhé stolice, že, kdyby strojník G. byl parní válcovací soupravu umístil na druhé straně silnice, byla by stejně překážela těm, kdož šli neb jeli opačným směrem, než jel Jan V. Pokud jde o hlídání válcovací soupravy, není účelem příslušných předpisů zamezovati srážky mezi válcovací soupravou a blížícími se vozidly, nehledíc k tomu, že hlídač blížíci se neosvětlené kolo usmrceného Jana V-a za daného stavu věci by závčas ani nebyl spatřil. Nebyl-li však úraz zaviněn prvním žalovaným, nepřichází ručení okresu podle § 1315 obč. zák. vůbec v úvahu, a jest tím vyloučeno i ručení státu, odvozené z jeho domnělé zodpovědnosti za jeho zaměstnance.

Čís. 11323.

Nedostatek certifikátu jest vadou automobilu, bránící jeho řádnému užívání. Lhostejno, že prodatel odstranění této vady zvlášť připověděl, pokud se týče dodání typového osvědčení (certifikátu) na kupitelovo naléhání slíboval.

Jde na vrub příjemce, když, ač mu hrozilo promlčení podle čl. 349, druhý odstavec, obch. zák., neuplatnil v zákonné lhůtě nároky ze správy a, důvěřuje slibům dodavatele, trpěl průtahy v odstranění vady.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1932, Rv I 1965/30.)

Žalobce koupil od žalovaného nákladní automobil. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném zrušení kupní smlouvy a vrácení kupní ceny, ježto mu žalovaný nedodal certifikát. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Dovolání má pravdu v tom, že jde o nárok ze správy a že tento nárok zanikl před podáním žaloby. Nedostatek certifikátu, o němž mluví § 18 ministerského nařízení ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. zák., jest vzhledem k ustanovením §§ 28 až 31 tohoto nařízení vadou automobilu, a to takovou, jež brání jeho řádnému užívání (§ 932 obč. zák.), a nemění na

podstatě věci nic, že žalovaný odstranění této vady zvlášť připověděl, pokud se týče dodání typového osvědčení (certifikátu) na žalobcovo naléhání sliboval. Pokud jde o zánik nároku před podáním žaloby, jest předeslati, že žalovaný jest obchodníkem a že proto jest případ posouditi podle obchodního práva (čl. 273 odstavec první, 274 odstavec první a 277 obch. zák.). Měl tudíž žalobce žádati zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny ve lhůtě šesti měsíců stanovené čl. 349 odstavec první obch. zák. Jak patrně z potvrzení kupu, byl automobil vyzkoušen a převzat dne 1. prosince 1926 a vada byla zřejmá. Končila tudíž lhůta dnem 1. června 1927, a kdyby se i připustilo, že počátek lhůty byl odsunut do 30. června 1927, kteréhož dne žádal žalovaný žalobce za trpělivost, tedy za poshovění, anebo až do 3. prosince 1927, kterého dne končila korespondence mezi stranami dopisem z tohoto dne, v němž trvá žalobce na dodání certifikátu, nejpozději dne 30. prosince 1927, pokud se týče dne 3. června 1928. Žaloba však byla podána teprve dne 25. května 1929, a jelikož zánik práva pro uplynutí lhůty byl namítán, při čemž na tom nezáleží, že žalovaný, jsa mylného mínění, že případ jest posouditi podle občanského práva, namítl zánik žalobního nároku místo jeho promlčení (čl. 349 odstavec druhý obch. zák.), měla žaloba býti zamítnuta jako promlčená. Při tom se k příslušným vývodům dovolací odpovědi podobá, že jde na vrub příjemce, když, ač mu hrozilo promlčení podle čl. 349 druhý odstavec obch. zák., neuplatnil v zákonné lhůtě nároky ze správy a, důvěřuje slibům dodavatele, trpěl průtahy v odstranění vady (srov. rozh. uveř. ve sb. n. s. pod čís. 8094). Ustanovení § 918 obč. zák., správně čl. 355 obch. zák., jemuž ostatně neodpovídá ani žalobní žádání »o zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny«, na tento případ nelze použiti, jelikož koupený automobil byl žalobci dodán bez průtahu, ale byl mu, jak doličeno, dodán automobil vadný, pročež lze případ posouditi jen podle předpisů o správě.

Čís. 11324.

Advokátní tarif.

Přirážku za společenství lze počítati i v nesporném řízení, ale jen z položek, jež jsou uvedeny v prvním oddílu (A) advokátní sazby. Výrazem »v nesporném v ú b e c« míní se v § 7 (2) adv. tarifu jen nesporné řízení s o u d n í, nikoliv výkony mimo soudní řízení.

Není závady, by na výkony mimo soudní řízení nebylo použito podle dohody stran advokátního tarifu; nepřisluší však přirážka podle § 7 (1) adv. tarifu z položky účtované za sepsání tržní smlouvy.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1932, Rv I 1986/30.)

Žalobkyně prodala žalovaným Hugonu F-ovi a Kláře Sch-ové dům. Žalovaní se zavázali, že zaplatí rukou společnou a nedílnou mimo jiné i útraty a výlohy spojené se sepsáním, vyhotovením tržní smlouvy, zejména i palmární účet advokáta Dr. P-a výhradně ze svého, pokud se